

gjerne være, at den ærede Minister har Ret heri, naar han taler om store theoretiske Kunstfæber, doktrinære Forestillinger o. s. v.; men paa den anden Side tror jeg, at det nuværende Ministerium er i Aftagende med Hensyn til virkelig praktisk Kjendskab til Befolkningen og hvad dermed staaer i Forbindelse, og det har været mere i Aftagende fra tidligere Tider, idet det ikke ret har været for- troligt med denne Folkeeiendommelighed og med det praktiske Liv, saaledes at det har kunnet vende sit Blik med større Opmærksomhed ogsaa til denne Side af Sagen og ikke ubelukkende holde sig paa det theoretiske Standpunkt. Naar der for er en Mangel i den ene Retning hos den ene Side, saa er der ganske vist ogsaa en stor Mangel i modsat Retning hos den anden Side, og her er ogsaa en af de Grundforskjelligheder, som gjør, at vi ikke godt kunne arbejde sammen, fordi vi gaa ud fra forskjellige Synspunkter. — Det var disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gjøre. Jeg skal holde mig til, at det kun er mig om at gjøre at høre Dagsordenens Indhold. Jeg har med Forjet ikke villet gaa ind paa en nærmere Betragtning af selve Lovforslagets Indhold, idet jeg vel kan erkjende meget af, hvad der er udtalt, for fuldkommen rigtigt ogsaa efter min Opfattelse, men jeg ønskede ikke, at Forhandlingen skulde blive noget forvirret og komme ud i andre Retninger end den, som jeg for mit Vedkommende holdt for at være den Hovedretning, der ligger til Grund for Dagsordenen. Det var saaledes, at jeg ønskede Lovforslagets Behandling negtet, for saa vidt det ærede Thing maatte gaa med hertil.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Jørgensen: Jeg frasalder Ordet.

Solm: Jeg skal satte mig meget kort. Det lader til, at adskillige Medlemmer have ment, at jeg var noget i Modsigelse med mig selv, da jeg kom til at svare det ærede Medlem fra Københavns 5te Valgfreds (Wille), at jeg brød mig ikke om, hvad der stod i Dagsordenen. Ja, der- som det var Tilfældet, var jeg virkelig i Modsigelse med mig selv; men Sagen er den, at det jo ikke er almindeligt ved noget Forslag, som kommer fra Regjeringen, at man stemmer imod dets Overgang til 2den Behandling eller aflutter det ved en motiveret Dagsorden, naar Regjeringen og Folkethinget ere nogenlunde i Overensstemmelse med hinanden. Allerede deri ligger altsaa det Politiske. Den Gang, jeg svarede dette, burde jeg maasse snarere have sagt, at jeg ikke lagde Vægt paa, hvad der ikke stod i Dagsordenen; thi min Grund til at være imod Dagsordenen, om saa skulde være, var den, at jeg vilde have, at den skulde være noget mere fylbig. Den første Grund til at være imod et Forslag er selvfølgelig den,

at man er imod Regjeringen, thi om man ogsaa er imod et Forslag fra Regjeringen, har det været almindelig Regel her i Thinget, at man har givet sig til at behandle det og paa en høflig Maade ladet det ligge i et Udvalg. Det er denne Vej, man i Reglen er gaaet, og naar man gaar den anden Vej, er det af politiske Grunde. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfreds (Fenger) mente, at Stillingen er en noget anden nu, end den Gang han fremlagde sit Forslag, idet Lønningenslovene den Gang ikke vare vedtagne. Ja, det er rigtigt for de civile Embedsmænds Vedkom- mende; men vi havde to Lønningsslove, nemlig de militære, som vi brugte og med Grund kunde bruge som Rettefior. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) sagde, at han troede, at der var Nød tilstede. Ja, hvis jeg kunde komme til at tro, at der var Nød til- stede, saa vilde jeg ikke stemme for den motiverede Dagsorden. Men jeg kan ikke med min bedste Villie se, at dette er Tilfældet, naar jeg kommer til at tænke mig om og ser, hvor mange Fami- lier der leve i Landet af under 1000 Rd. Jeg tvivler om, at mange Gaardmænd have 1000 Rd. om Aaret. Jeg for mit Vedkommende har en Gaard paa omtrent 6½ Td. Hartorn, og jeg har kun lidt Gjaeld, men dersom Noget vil give mig 800 Rd. i Jorpagning for den om Aaret, skal han have den. Det ærede Medlem sagde endvidere, at han ikke troede, at Embedsmændene kunde op- drage deres Børn paa en saadan Maade, som de med Rette kunde gjøre Forbring paa. Ja, deri stikker det maasse. Men hvor mange af os ere sikke paa, at vi kunne faae vore Børn opdragne paa en saadan Maade, som vi synes at kunne gjøre Forbring paa. Hvor mange af os kunne være sikke paa, at vore Børn blive Gaardmænd? En bliver Husmand, En maasse Indsidder. Ja, deri stikker det, deri ligger det forskjellige Syn, som vi have paa Sagen.

Møller: Jeg bad for længere Tid siden om Ordet for en kort Bemærkning, men skal nu tage Anledning til at svare den ærede sidste Ta- ler, at, naar han i Forhold til hele sin Indtægt vil give det samme for sine Børns Opdragelse, som vi give i Byerne, tror jeg, han vil kunne bringe det dertil, som han vil have det, og som han kan være tjent med. — Jeg bad for Dvigt om Ordet for at gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær). Han fremhævede meget stærkt, at de Æneste, som ere i det Tilfælde, at de ikke blot tjene, men tjene med Fare for Liv og Lemmer, ere de menige Soldater; han har dog vist glemt en hel Del andre. (Kjær: Nei!) Ja han nævnte i alt Fald ikke flere. — Han opfordrede dernæst os paa denne Side til at søge at lære Landbrugernes Vilkaar lidt nærmere at kjende, end han troede, vi gjorde. Jeg tror imidlertid,